

MANIFEST

1. Låt inte det oredovisade vara!
2. Förklara upphovsrättteri!
3. Inga kompromisser!
4. Alla gestaltungsmedel är tillåtna!
5. Våga visa din konstnärliga process!
6. Prova and take risks!
7. Expand naturalism!
8. Freda din konstnärliga process!
9. Omarbete dramaturgin till sista klipp!
10. Alla gestaltungsmedel är tillåtna!
1. Leave the implicit as is!
2. Show, don't tell - see, don't show!
3. No compromises!
4. Keep all rights!
5. Reveal yourself!
6. Probe and take risks!
7. Expand naturalism!
8. Protect your creative process!
9. Keep restructuring to the last cut!
10. All forms are permitted!

Manifestet

Metod formulerad som manifest. Regler som ska hjälpa oss att hålla i ambitionen att vara gränsöverskridande i utforskandet av estetik, innehåll och samarbetsformer – i relation till forskningsfrågorna och i relation till det konstnärliga verk som forskningen materialiseras genom. Vi återvänder gång på gång till manifestet för att hålla oss obstinata. Det är vår kompass när stjärnhimlen roterar. När vi skapar och det vi skapar också handlar om vänskap i samarbete.

Låt det oredovisade vara!

Publiken ska erbjudas glipor att skapa egna sammanhang av rum och förlopp: scener kan starta och sluta mitt i skeenden, förlopp kan brytas upp och perspektiv skiftas. Skeenden kan äga rum utanför bild och bortom det uttalade. Rörelser, relationer och rumslighet behöver inte redovisas genom bildkomposition utan kan klippas fram i form av bildflöden.

Förklara inte – gestalta!

Allt gestaltas genom rum, handlingar och dialog – ingen inre monolog eller berättarröst.

Inga kompromisser!

Samarbetsformen utgår från att båda ska helt och fullt ställa sig bakom på alla val, metoder och konstnärliga visioner.

Alla upphovsrätter!

Hela det konstnärliga teamet (Annika och Kersti) äger all upphovsrätt och spelar därför alla roller och utför alla konstnärliga arbeten.

Annika Boholm skriver manus och Kersti Grunditz Brennan klipper. Skådespeleri, regi, foto, scenografi, kostym, musik samt all forskningsdokumentation och presentation ägs och tas hand om gemensamt.

Våga visa dig!

Vid 50+ är det dags att sluta leta efter något tillräckligt viktigt att göra konst av och börja arbeta utifrån egna tankar, upplevelser och kroppar.

Att på blodigt allvar transformera skuggorna av våra förluster till konstnärliga uttryck. Hitta sätt att berätta om kroppsliga erfarenheter som delas av halva jordens befolkning – aborter, missfall, infertilitet, graviditeter och klimakterier. Tillstånd på liv och död som inte så ofta får plats i filmkonsten. Med sina privata, intima äckligheter.

BLOD gestaltar kvinnligt blödande från vagga till grav, men handlar inte bara om vätskor.

Projektet vill också spränga burens patriarkala maktrelationer hållit vårt kreativa vilddjur instängt i och öppna upp för ett filmskapande på egna villkor.

Berättelsen om filmerna Annika och Kersti ligger nära verkligheten – ett slags dokumentärt berättande i fikcionaliserad form. Situationerna i de andra berättarbågarna bygger på både egna och andras erfarenheter – återskapade, dramatiserade, repeterade.

Utforska och ta risker!

Filmen rör sig på flera plan. Berättelsen om filmarna som gör film, berättelserna om kvinnligt blödande och terapiesessioner, samt moment av dröm och fantasi bildar en väv som speglar vår tillåtande och personliga estetik. Utifrån var och en av filmens berättarbågar gör vi drastiska val när det gäller form och hur den relaterar till innehållet. Känslomässig logik är viktigare än kronologi och klaff. Ett försök att aktivt skapa en feminin blick.

Expandera naturalism!

Dockor, stiliserad kostym och icke-naturalistiska inspelningsmiljöer öppnar det personliga för känslomässig mångtydighet.

Sportmiljöer kan gestalta känslan av utsatthet och maktrelationerna i en sjukvårdssituation. Terapisituationer i miljöer avsedda för andra specifika aktiviteter gestaltar en tänkbar undertext som kan uppfattas i krocken mellan plats och situation. Även skådespeleriet i BLOD utforskar mediets gränser. Vi blir inte våra rollfigurer, vi utför rollernas handlingar. Förstår dem i våra kroppar, säger replikerna, vet inte allt om dem, känner bara till den aktuella stunden av strid. Kroppar som levandegör ord och situationer.

Freda din konstnärliga process!

Projektets långa förlopp och den integritet som upprätthålls genom ovillkorad finansiering och konstnärlig autonomi skapar utrymme för reflektion, improvisation, repetition och organisk utveckling, i dialog med projektets processer och byggstenar – tid, platser, människor, material, idéer, erfarenheter och teknik.

Omarbeta dramaturgin till sista klipp!

De flesta scener har skrivna manus med repliker, övriga är improviserade baserat på teman – samtal eller handlingar/dans. Scener från samma situation har innehållsmässig framåtrörelse men scenerna/situationerna ges ingen inbördes ordning på manusstadiet. Nya scener och gestaltningsidéer föds ur val och improvisationer som gjorts vid tidigare inspelningar. Scenernas öppenhet och det stora fiktionsmaterialet med många tagningar, möjliggör en slags dokumentär urvalsprocess. Manusscener klipps upp och blandas, trådar och berättarbågar korsar varandra i de klippta scenerna. Klippningen sker parallellt med den långa inspelningsperioden och filmens övergripande dramaturgi skapas i klippningen.

Alla gestaltungsmedel är tillåtna!

BLOD pendlar mellan avgrundsdykt och trivialt, rör sig i spänningen mellan smärta och humor. Associativt och förtätat. Surrealistiskt och poetiskt. Skiftar stil och tonläge hej vilt. Både drömartat och konkret; humor, brutalitet, oförutsägbarhet, löjlighet, känslomässig utlevelse, genomgående formgrepp, stilbrott, ifrågasättande, självkritik utan självzensur, absurditeter och intima sånger.

The Manifesto

Method articulated as manifesto. Rules to help us maintain the ambition to transcend boundaries in our exploration of aesthetics, contents and modes of collaboration – in relation to our research questions and in relation to the art work the incarnates the research.

We keep returning to the manifesto to stay obstinate. It is our compass when the starry sky rotates. When we create and when what's created is also about friendship in collaboration.

Leave the implicit as is!

There are gaps for the audience to create their own connections out of spaces and action, leaving things implicit. Scenes start or end in the middle of an event, actions can be broken up, mutate, take place off screen and beyond what is said. Perspectives can shift. Movements, relations and spatiality can be conveyed through edited flows of images and not only through image compositions.

Show, don't tell – see, don't show!

Everything is told through settings, actions and dialogue – no inner monologue or narration.

No compromises!

The collaboration is based on both fully supporting every choice, method and artistic vision, never compromising.

Keep all rights!

The whole creative team (Annika and Kersti) own all creative rights and therefore play all major roles and carry out all major artistic practice. Annika Boholm writes the scripts and Kersti Grunditz Brennan edits. Acting, directing, cinematography, production design and costumes, music as well as all research documentation and presentations are carried out jointly and with joint responsibility and ownership.

Reveal yourself!

At 50+ it's time to stop searching for subjects of sufficient weight to build a film around and to start working with our own thoughts, experiences and bodies. To be dead serious in transforming the shadows of our losses into artistic expressions.

Find ways to tell stories about physical experiences shared by half the population of the world – abortions, miscarriages, pregnancies and menopause. States of life and death in intensely intimate disgusting detail which are not often given space in filmmaking.

BLOD deals with female bleeding from cradle to grave, but is not only about liquids. The project also aims to blow open the patriarchal power structures that have caged our inner creative beasts and open up for cinematic storytelling on our own terms.

The story about the filmmakers Annika and Kersti is close to reality – documentary storytelling in a fictionalized form. The situations in the other story lines are based on both their own and others' experiences – reconstructed, revisited, re-enacted, rehearsed.

Probe and take risks!

The film plays out on several planes – the meta story about the filmmakers, the stories of bleeding, the therapy sessions, the moments of dream and fantasy form a web reflect our permissive and very personal aesthetics. Based on each story arc we make drastic choices both on form and its relationship to the content. Emotional logic is more important than chronology and continuity. An attempt at actively creating a feminine gaze.

Expand naturalism!

Dolls, stylized costumes and non-naturalistic settings open up what's personal to emotional ambiguity. Sports environment can evoke the feeling of exposure and the power relations in the healthcare situation. Therapy sessions set in places created for other purposes hint at a potential subtext in the collision between site and situation.

The acting in BLOD is also a way to explore the boundaries of the media and try to expand the yoke of naturalism in fiction film. We don't become our roles, we perform the actions of them. Understand them in our bodies, give voice to the lines, but keep some distance. We don't know everything about our characters, but we know of the ongoing moment of struggle. Bodies that work out the words and the reflection of a situation. That becomes action.

Protect your creative process!

The long duration of the project and the integrity maintained by unconditioned financing and artistic autonomy, creates space for reflection, improvisation, repetition and organic development, in dialogue with the project's processes and building blocks – time, places, people, materials, ideas, experiences and technologies.

Keep restructuring to the last cut!

Most scenes have written scripts with lines, others are improvised based on themes – conversations or actions/dancing. Scenes from the same situation have internal progression but the scenes/situations have no predetermined order. New scenes and ideas for situations are born from improvisations and choices made in previous filmings. The open nature of the scripted scenes and the large amount of fictional material created through many takes, calls for a documentary selection process. Scripted scenes are cut up and mixed, threads and storylines intersect in the edited scenes. The editing begins during the extended filming period and the overriding storyline and dramaturgy is created in the editing.

All forms are permitted!

BLOD oscillates between the abyss and the trivial, moves in the tension between pain and humor. Associative and condensed. Surreal and poetic. Style and tone change wildly. Dreamlike and concretely; humor, brutality, unpredictability, ridicule, emotional expressiveness, consistent style element, rule-breaking, questioning, self-criticism without self-censorship, absurdities and intimate songs.